Vi har brug for eventyrlystne ledere

Fremtidens lederskab kan koges ned til tre centrale dogmeregler; eventyrlyst, troen på en bedre verden og villigheden til at satse stort.
Tesla-boss Elon Musk fortalte i november på HBO, at han drømte om at flyve til Mars og regnede det for 70 pct. sandsynligt, at han ville komme til at opleve det i sin levetid. Naturligvis ville turen til den røde planet være risikabel, men det samme kunne man sige om polarforskeren Ernest Shackeltons ekspeditioner til Antarktis hundred år tidligere.

En fremtidig rejse til Mars vil være hårdt arbejde med risiko for ikke at komme tilbage, erkendte Musk, men alligevel var han parat til at gøre forsøget, hvis chancen skulle byde sig.

Nu advokerer jeg ikke for, at ledere unødigt skal risikere deres liv på jobbet. Men interviewet med dette århundredes måske mest fremtrædende entreprenør afslører, hvilken mentalitet der ligger bag hans succes som erhvervsleder. Det var Musk, der med sin Tesla mere end nogen anden har sat verden i gang med at skifte over til elbiler. Det er også ham, som takket være SpaceX har revolutioneret rumfartsindustrien og reduceret raketpriserne til en tiendedel. Det er tankevækkende, at et af de selskaber, som straks blev partner med Musk var Virgin under ledelse af en anden superentreprenør Richard Branson.

De to erhvervsfolk og entreprenører minder om hinanden på mange måder: De skaber store visioner og er villige til at løbe en risiko for at føre dem ud i livet. I interviewet med Axios er det tydeligt, at Musk arbejder alt for meget, og at det ikke er pengene, som driver ham fremad. Det er drømmen om at forandre og gøre jorden til at bedre sted at være.

For denne drøm er han villig til at risikere næsten hvad som helst. Han læner sig konstant op ad fiasko, men det er vilkårene, for ingen har før været, hvor han er med sine elbiler, raketter og lufttomme transportrør. For Musk er fremtiden ikke noget, der blot kommer, og som han skal tilpasse sig: fremtiden er noget, han selv skaber.

Vi har set den type ledere før, i særdeleshed for omkring hundred år siden, da vi fik en mængde nye teknologier som er fundamentet for det 20. århundredes velfærd. Dengang var det også dristige entreprenører, der skabte den nye verden. Tænk blot **A.P. Møller** og **C.F. Tietgen** i Danmark eller **Henry Ford** og **Thomas Edison** i Amerika. De var ikke blot skabende, de var nyskabende og løb en enorm risiko.
I de kommende mange år har vi brug for ledere, som er eventyrlystne, som kan skabe nye visioner, andre mennesker har lyst til at hjælpe dem med at realisere, og som dybest set

gør verden til et bedre sted. Indimellem finder vi først bagefter ud af, at vi har begået en fejl eller at konsekvenserne af det, vi skabte, ikke var helt ideelle.

Vi har i dag brug for Musks Tesla, fordi Henry Fords benzindrevne biler til sidst blev for belastende for verden. Men det vidste vi ikke dengang. Facebook-lederen Mark Zuckerberg ville også blot gøre det enklere for mennesker at kommunikere med hinanden. Siden har det vist sig, at vi og vores børn er blevet håbløst afhængige af mobiltelefonen, og at de sociale medier måske er blevet for magtfulde. Her har brug for nye eventyrlystne ledere, der tager os i nye og bedre retninger.

Det er her moderne ledelse står i dag. Ledelsen skal tage ansvar og mennesker, som bliver ledere, skal være villige til at løbe en personlig risiko. Det er essensen i ledelse.

Det er ikke ensbetydende med, at de skal flyve til Mars, men de skal tage deres organisationer på eventyr; de skal være passionerede og have visioner, der er så attraktive, at de kan bære kritikken eller fiaskoen, hvis det ikke lige går, som man har planlagt.

Ofte betyder det at tage risici også, at vi får bedre gevinster, end vi havde troet. I dag kommer 40 pct. af Amazons indtjening fra udlejning af serverkraft til andre virksomheder. Det tænkte Jeff Bezos garanteret ikke på, da han for 19 år siden startede verdens første onlineboghandel. Men han gik på forretningseventyr og fandt nye muligheder - og det gør man, når man eksperimenterer.

Ledelsen skal tage ansvar og mennesker, som bliver ledere, skal være villige til at løbe en personlig risiko. Det er essensen i ledelse.

Det samme gælder vor egen iværksætter, Lennart Lajboschitz, som med Tiger-butikkerne skabte en bragende international succes, der gjorde ham til mangemilliardær, da han solgte det meste til en kapitalfond. Var det så enden på hans lederskab? Næh.

Undervejs havde Lajbischitz konstateret, at samfundet og dets mennesker havde tabt noget af deres fællesskabsfølelse, hvorefter han straks gik i gang med at opkøbe og indrette fælleshuse. Han købte Absalonskirken på Vesterbro, Søkvæsthuset på Christianshavn og Badehotellet Hornbækhus i Nordsjælland, hvor hans mål er, at gæsterne skal komme tættere på hinanden. Som Elon Musk vil Lajboschitz **forandre verden** og med sine egne ord "bringe mennesker et nyt sted, hvor de ikke tidligere har været.
Godt eventyrlystent lederskab giver ikke garanti for succes, men det følges af respekt og selvrespekt. Det er eventyrlystne ledere, som har bragt os hvor, vi er i dag, og det vil også

være dem, som bringer os videre i morgen. Det bliver de eventyrlystne, som tackler alle de store vanskeligheder, som vi kæmper med lige nu og ikke rigtig ved, hvordan vi skal løse.